

יום א', ט' באייר תש"ס (14 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

היום 24 ימים, שהם שלושה שבועות ו-3 ימים לעומר.

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

ליום העצמאות וצורת/נוהלי חגיגתו, טרם נקבע אופי מוסכם על כל גווני הציבור. יש שמסתכלים אל קום המדינה כמטרה בפני עצמה, שהמדינה משמשת מקלט לקליטת כל יהודי באשר הוא בעולם. יש שרואים את קום המדינה לא רק שהוא אינו **הגאולה** של העם היהודי אלא שהוא מתעה את העם מלשאוף אל מה שהם מגדירים כ**הגאולה האמיתית**, הגאולה המיוחלת עם בוא המשיח וכל מה שמשתמע מכך, וגורם להם להאמין ש"הגענו" - שזו הגאולה. ובין לבין יש "גוונים רבים". כיוון שכך, כל אחד חוגג את יום העצמאות בדרך משלו. יש שאומרים תפילת 'הלל' (ומזמורי הודיה נוספים) עם ברכה, ויש בלי ברכה. אולי מתוך עיון בשיר "דיינו" שאנו שרים בליל הסדר, נוכל ללמוד כיוון.

"דיינו" מתאר 15 מעלות, שלבים של הגאולה הראשונה – יציאת מצרים. החל מ"אילו הוציאנו ממצרים, ולא עשה בהם שפטים, דיינו". בהמשך – "אילו העבירנו בתוכו (הים) בחרבה, ולא שקע צרינו בתוכו, דיינו". וכלה ב"אילו הכניסנו לארץ ישראל, ולא בנה לנו את בית המקדש, דיינו". ושואלים: האמנם **די** שה' יתברך מוציא אותנו ממצרים מבלי לדאוג לכל הצרכים שלנו – בריחה מהמצרים הרודפים, הזנת מים ומזון במדבר, מעמד הר סיני לקבלת התורה, כניסה לארץ הקודש וכו'? היינו יכולים להסתפק בכל שלב בפני עצמו, בלי כל התהליך בשלמותו? באמת, דיינו?

אלא, מלמדנו **המלבי"ם** (ר' מאיר לייב בן יחיאל מיכאל: 1809-1879) כי כל שלב הוא סיבה מספקת להגיד **תודה** להקב"ה! לזו הכוונה של "דיינו" – אין אנו צריכים לעבור את כל התהליך על-מנת להגיד תודה לבורא העולם. אחרי כל שלב ושלב, כל מעלה, כל נס שה' עושה בשבילנו, גם אם טרם הגענו לסיום, לגאולה השלמה, מוטלת עלינו, על העם היהודי, חובה להגיד תודה. **ונוכל**. בוודאי, כפי שכבר ציינו, היתה תפנית בשנת תש"ח (48'). הסתיימה הגלות. והגאולה נכנסה להילוך גבוה יותר. במספרים ללא תקדים, יהודים החלו לחזור הביתה – מכל התפוצות. על זה בלבד יש להגיד תודה! אך אין זה סוף הנסים שהקב"ה עושה בשביל עמו. הנצחון ב'48'-, ההתמודדות מול האויבים – גם מקרוב, גם מרחוק – למשך כל השנים, שוב הנצחון ב'67'-, ההצלחה ב'73'-, החילוץ מאנטבה וכו' וכו' – אין ספור נסים שמצביעים על ההשגחה המתמדת לאורך כל הדרך.

ואולי אין דבר מפליא יותר מעצם קיומנו – גם בתפוצות, וגם ביחד כאן בארצנו. על כל דבר בנפרד ועל הכל ביחד, יש להודות לה' יתברך. והרי מניין בא השם 'יהודי'? אלא: "ותהר (לאה) עוד ותלד בן ותאמר, 'הפעם אודה את ה' , על-כן קראה שמו יהודה...". [בראשית **כט'** 35]. ולכן, תפקידנו בעולם הוא להעיד שיש בורא עולם שהוא "בטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית", ע"י כך שאנו מודים לו על כל מעלה שהוא עושה לנו.

אגב, הגימטריא של המילה "דיינו" כאשר היא כתובה מנוקדת, בכתיב חסר, היא: **ד' (=4) + י' (=10) + ו' (=5) = 6) = 70**. רמז ל 70- שנות חיינו, שעלינו גם בכל אחת מהן להגיד תודה לה' על כל הטובה וכל החסד שהוא עושה לנו. המודעות והרגישות לחסדים אלה יאפשרו לנו להבין טוב יותר את מהלך האירועים שבו אנו נמצאים.

יום נעים!